

HAJNAL ÉVA

Szétgurult vers

Magam vagyok.
Öléléstelen világban,
szétgurult gyöngyeimet
rakosgatja az ősz.
Hát, újra eljött.
Kopottas kabátban
suttogó idegen.
Átutazó.
Nyirkos lábán maszatos kalucsni,
nyomába szegődnek a hideg járdák.
Rejtjeles susogását hallgatom.
Nyakában szél motoz,
dermedt csókjaival drágakövek záporát
hullatja lábnyomaimba.

Már nem kérdezek.
Belépek ebbe
a fátyol alatti ámulatba.
Verseimből eső esik.
Szétgurult gyöngyeimet
rakosgatom,
öléléstelen világban vagyok
magam.